

VOIESCE ŢI VEI PUTŢ.

	Capit.	Distr.
Pe anŢ	128	152.
Pe ŢeŢe lunŢ	64	76.
Pe treŢi lunŢ	32	38.
Pe o lunŢ	11	
UnŢ exemplarŢ 24. — parŢ.		
Pentru Paris pe trimestru	fr. 20	
Pentru Austria	flor. 10 v. a.	

ROMANULU.

LUMINEZĂ-ŢE ŢI VEI FI.

Abonamentul Ţn BucureŢi, PasagiŢ RomanŢ No. 48. — Ţn districte la CorespondenŢii diarului Ţi prin Postă. — La Paris, la D. Hallegrain, rue de l'ancienne ComŢdie, Nr. 5. — AdministraŢorele diarului D. Gr. Serarie, ANUNCIURILE. — liniŢ de 30 litere — 1 — leiŢ. InserŢiuni Ţi reclame, liniŢ 3 — "

RedacŢiunea; Strada FortuneŢ (Căimata) No. 15. — Articolele trămise Ţi publicăte la vorŢ arde. — Gerante respunŢătorii ANGHELU IONESCU.

REVISTA POLITICA.

BUCURESCI 3 CărintarŢ.

Ţn consiliulŢ de miniŢtri al rege-lui Prussiei, preŢedutŢ de însuŢi Regele, s'a otăritŢ armări considerabilŢ. Ţinta acestorŢ armări Ţi mai cu sŢmă cugetarea care le-a provocatŢ se esplică pŢte, dicŢ foile străine, printr'ua epistolă a ministrului de reshelŢ, către membriŢ asociaŢiunii naŢionale, formată spre a aduna suscrieri, pentru a da vestiminte căldurŢe soldaŢilorŢ contengintelui prusianŢ care va merge Ţn Hostein.

Eacă câte-va linii din acea epistolă.

„Nu pŢte fi îndoielă c'ua parte considerabilă a armatei Ţ'a marinei va ave a face Ţn curindŢ ua campaniă s'ange rŢsă, Ţi mai cu sŢmă penibile din cauza timpului de iernă.

„Prussia, acesta este celŢ puciuŢ convingerea mea, este pe pragulŢ otăririlorŢ celorŢ mari. AcumŢ cestiunea nu este numai de tŢ luptă locale ci despre intregŢ viitorulŢ politicŢ alŢ scumpeiŢ nŢstre Patrie.“

Această epistolă ne arătă, dupe noi pe d'ua parte tŢria cu care opiniunea publică se manifestă Ţn Germania, erŢ pe d'alta, cumŢ regele, cu iubitulŢ seŢ Bismarck, voiesce se profite d'această ocaŢiune spre a recăsciga opiniunea publică Ţn favoarea sea cu paguba Rusiei, Ţ'a profita apoi d'acea favoare spre a pune Ţn lucrare tendinŢiile sale anti-constituŢionale.

Nici uădată libertăŢile unui poporŢ Ţi banii Ţei nu se ieuŢ mai cu lesnire decătŢ cândŢ puterea executivă pŢte pune Ţn facia poporuluiŢ ua cestiune naŢionale Ţi pŢte se bată toba militară. Atunci, dacŢ Camera Ţi vorbesce de libertăŢi, de constituŢiune, elŢ strigă cŢ Camera voiesce se trădece patria străinilorŢ, seŢ celŢ puciuŢ s'o umilŢscă, poporulŢ crede, Ţi cândŢ se descŢptă, se pomenesce băgatŢ elŢ intregŢ Ţn toba militară, Ţi este prinsŢ, Ţi prinsŢ pentru cătŢ-va timpŢ Ţn cursa sclaviei.

Ca se sŢrŢimŢ cu darea de sŢmă a situaŢiunii Ţn care se află Europa, se facemŢ astă-Ţi cunoscutŢ publiculŢ impresiunea ce a produsŢ Ţn foiele Austriei, căci ele suntŢ Ţn poziŢiune mai bună d'a'nŢtelege cuvŢntulŢ de la anulŢ nouŢ alŢ regeluiŢ Italiei.

Presă din Viena dicŢ: „SuntŢ persoane cari pretindŢ cŢ vorbele rostite de ImperatulŢ francesilorŢ nu era sincere, Ţi cŢ VictorŢ Emanuele a espresŢ adeverată cugetare a ImperatuluiŢ Napoleone. Francia nu voiesce reshelŢ Ţn Italia, fiindŢ-că ea crede cŢ a făcutŢ destulŢ pentru aceŢa țŢră; imperatulŢ scie fŢrte bine cŢ n'ar avea trebuinŢă se mŢrgă către RinŢ Ţi se ameninŢe Belgia, darŢ cŢ ua simplă încercare d'a urmări dincolo de Po seŢ de Mincio politica naŢionalităŢilorŢ ar fi de ajunsŢ spre a da unŢ corpŢ Ţ'unŢ sufletŢ coaliŢiuniiŢ europene. NegreŢiŢu nu ne'ndouimŢ de buna-voinŢă a lui VictorŢ Emanuele d'a cumpera încă uădată liberarea Italiei prin armele franceze cu ore-cari noue concesiuni de teritoriu, darŢ amŢ vedutŢ adese cŢ tendinŢele lui VictorŢ Emanuele n'au fostŢ totŢ-de-una Ţi ale lui Napoleone III, Ţi politica ŢnŢeleptă a TuilerielorŢ

nu este de natură a se lăsa se fie impinsă de aprinderea grotescă a unui rege soldatŢ desgustatŢ de pace.“

Familiaritatea brutale, oservă cu dreptate Presă din Paris, cu care este tratatŢ Ţn aceste linii regele VictorŢ Emanuele ascunde negreŢitŢ ua sicuranŢă prefăcută, căci liniscea forŢei, consciinŢă dreptului ad cu totul unŢ altŢ limbagiŢ.

Gazeta austriacă nu pare destulŢ de asicurată. „Cuvintele din Ţiua anuluiŢ nouŢ, dicŢ ea, pe cari ŢmeniiŢ financiari Ţi politici le asteptă c'ua viuă nerebdare, n'au astă dată ua mare însemnătate. PutemŢ fi recunosctŢori pentru simŢtimitente pacifice ce exprimŢ, darŢ nu ne putemŢ ascunde cŢ ele nu schimbă uaŢ nici de cumŢ ameninŢăriile de reshelŢ care rezultă din atitudinea ostile ce câte-va puteri au luatŢ unele către altele.

„ImperatulŢ Napoleone are cuvŢntŢ se aibă incredere Ţn cugetăriile împăciinŢiŢorie ale suveranilorŢ, darŢ această incredere Ţn împăciuire nu Ţine sŢmă de aplicările reshelice ale SărdilorŢ, de spŢritulŢ de domŢnare alŢ DanesilorŢ, nici de revoluŢiunea polonă. Cu tŢte acestea, se vede din cuvintele ImperatuluiŢ Napoleone cŢ Francia nu încuviinŢează politica scomotŢsă a cabinetuluiŢ englese Ţn cestiunea ducatelorŢ Ţi nu crede a fi atinsă de ofensele aruncate asupra naŢiuniiŢ germane Ţi confederaŢiuniiŢ germane. LordulŢ Russell orŢ putŢ merge la scŢlă la Ţn-

Dupe cumŢ vedemŢ, Gazeta austriacă are aerulŢ de a crede Ţn tendinŢele pacifice, darŢ se teme ca ele se nu fie demŢnŢite de evenimente; vede cŢ suveraniiŢ au semnatŢ reshelulŢ, Ţi este anevoiă se pŢtă culege pacea. Pentru acea-a se ingrijesce mai multŢ de forŢă lucrurilorŢ.

CătŢ despre Gazeta Viena, ea se mărginesce a găsi fŢrte gravă urmarea duceluiŢ de Augustenburg lingă ImperatulŢ Napoleone, urmare ce ar ave de scopŢ se invoce, intr'unŢ conflictŢ din tŢru, intervenirea FranceiŢ.

DiariulŢ Debats atătŢ de simpaticŢ cauzeiŢ Poloniei publică unŢ articolŢ din care ostragemŢ următorulŢ pasagiŢ:

„Departē de noi cugetarea de a nu cunosce drepturile ce Polonia le pŢte pune Ţnainte pentru a reclama interesulŢ nostru Ţi simpatiele nŢstre. AvemŢ datorie către dŢnsa; darŢ credemŢ cŢ este de trebuinŢă a însemna notedŢ punctulŢ unde aceste datorie începŢ, Ţi marginea Ţnainte care-a se oprescŢ. SuntemŢ datorŢi Poloniei de a recunosce cŢ dreptulŢ seŢ este incontestabile, cŢ cauza sa este sântă. SuntemŢ datorŢi Poloniei Ţi suntemŢ datorŢi către noi însi-ne de a protesta contra apăsăriiŢ care o face victimă sa, de a invoca Ţn favoarea sa principiile de umanitate Ţi de justiŢiă care, mulŢămită cerului, n'au perdutŢ ori ce autoritate Ţn această lume, afară de cari nici unŢ stabilimentŢ definitivŢ, nici ua putere durabile. SuntemŢ datorŢi Poloniei spŢjiniulŢ nostrŢ morale, darŢ nu Ţi suntemŢ datorŢi a intra cu nesocotinŢă pentru dŢnsa intr'unŢ reshelŢ, a cărui durată Ţi consecinŢe nimeni nu le pŢte prevedŢ Ţi care arŢ putŢ atătŢ de lesne se fie depărtatŢ de la scopulŢ seŢ de pasiunile ce arŢ destepta Ţn Europa.“

Peste pucine zile vorŢ incepe Ţn

CorpulŢ legislativŢ Ţn ParisŢ desbaterea AdreseiŢ care va fi fŢrte însemnată prin cestiunile ce se vorŢ trata. PutemŢ face cunoscutŢ mai dinainte cititorilorŢ noŢtriŢ amandamentele cari vorŢ fi prezentate. Uă mare intrudire a oposiŢiuniiŢ intregita d. Marie s'a nŢteles asupra motiunilorŢ principali Ţi asupra deputaŢilorŢ cari le vorŢ desvolta Ţi sprijini. AnteiulŢ amandamentŢ destinatŢ a combate candidaturile oficiale, va fi sprijinitŢ de dŢniŢ Marie, Thiers, Berryer; alŢ doilea amandamentŢ pentru libertatea presŢi; apărarea va fi încredinŢată d-lorŢ Jules Simon, GuéroutŢ Ţi Darimon; alŢ treilea pentru libertatea individuală d. Marie va lua cuvŢntulŢ Ţi asupra acestei cestiuni, atacândŢ Ţi legea de sicuranŢă generale; alŢ patrulea amandamentŢ pentru libertatea municipale avēndŢ de scopŢ mai cu sŢmă a da oraŢiilorŢ ParisŢ Ţi LionŢ dreptulŢ s'alŢgă pe ediliiŢ lorŢ; marchisulŢ d. Andelarre va sprijini acestŢ amandamentŢ; alŢ cincilea amandamentŢ pentru libertatea asociaŢiunilorŢ lucrătorilorŢ, d. Jules Simon va trata acestŢ subiectŢ care intră Ţn specialităŢile sale; alŢ șeselea amandamentŢ pentru modificarea regimeluiŢ Algeriei ș'alŢ colonelorŢ, sprijinitŢ de d. PicardŢ; alŢ șeptelea amandamentŢ pentru instrucŢiunea primară, asupra căruia va vorbi de Havin; alŢ optulea amandamentŢ petru evacuarea Mesicului; d-nii Thiers, Berryer Ţi GuéroutŢ vorŢ lua parte Ţn această desbatere.

Ţn acestŢ programă Polonia Ţi Italia nu suntŢ coprinse, lăsându-se fiă căruŢ deputatŢ din oposiŢiune deplină libertate d'apreŢuire, Ţi otăritŢ-uo numai ca fiă care oratore, Ţn desvoltarea cugetăriiŢ sale se menagieze pe cătŢ va fi cu putinŢă oovicŢiunile cologilorŢ seŢ. R. I.

Adunarea Ţn ședinŢa de astă-Ţi mai a sŢrŢitŢ desbaterea incurcătoŢi fŢrte rograve legi a pensiunilorŢ cŢci n'a mai mas de votat de cŢt douē articole. Dar cum a sŢrŢitŢ-o? Opiniunea nŢstră este c'a sŢrŢitŢ-o astŢfelŢ încătŢ Ţi pensionarii Ţi funcŢionarii Ţi contributorii se fiă nemulŢțimiŢi. AstŢfelŢ a fostŢ dupe noi Ţ proiectulŢ guvernuluiŢ Ţi proiectulŢ amendatŢ precumŢ s'a votatŢ. Mai adăogămŢ încă cŢ nu putea se fiă altŢfelŢ, fiindŢ cŢ puterea lucrurilorŢ cere imperiosŢ cŢ ua nedreptate, unŢ abusus, uădată făcute, este ca ua congenă; seŢ trebue se se taie membrulŢ congenatŢ seŢ reulŢ se se Ţntindă peste totŢi corpulŢ. Nedreptatea ș'a făcutŢ de la promulgarea ConvenŢiunii. D'atunci guvernulŢ trebuia se dea ua lege de pensiuni, care se fiă conformă cu noua lege suptŢ care intră societatea. Guvernele n'au datŢ acea lege mare a pensiunilorŢ; majoritatea adunăriiŢ n'a silitŢ pe guvernŢ a da acea lege, ci a urmatŢ a vota la pensiuni, pentru Ţmeni cari serviau suptŢ ua lege de egalitate politică Ţi cereau drepturi de pensiuni dupe ua lege vechiă a unei societăŢi Ţn care domnia privilegiulŢ. PubliculŢ asemenea a tăcutŢ, Ţn loc d'a petiŢiunea ș'a sili pe adunare Ţi pe guvernŢ a face ua lege nouă de pensiuni. AstŢfelŢ darŢ guvernulŢ a fostŢ culposŢ, majoritatea camereiŢ a fostŢ culpŢsă, contributorii au fostŢ culpoŢi, căci au tăcutŢ, Ţi prin urmare, toŢi acumŢ cătŢ se plătesc reulŢ făcutŢ. D'aci au

provenitŢ lungile desbatere ce s'au făcutŢ, Ţi d'aci provine cŢ ce s'au făcutŢ este reŢ pentru toŢi. Această cestiune nu se putea resolve acumŢ, de cătŢ dupe modulŢ propusŢ de d. Vernescu, pentru trecutŢ Ţi pentru viitorŢ prin caca de asicurare propusă de d. C. Crezulescu. AșteptămŢ se vedemŢ dacŢ la desbaterea ce se va face cu ocaŢiunea votăriiŢ generale va cŢdea seŢ va trece proiectulŢ aptuale, ș'atunci vomŢ da sŢmă publiculŢ despre rezultatŢ Ţi vomŢ areta pentru ce acestŢ proiectŢ priimitŢ seŢ căcutŢ este reŢ dupe noi, precumŢ Ţi cea susŢinută d. Vernescu Ţi pentru ce era bunŢ Ţi drŢptă opiniunea sea.

— Berlin 8 IanuariŢ, sŢra. Gazeta Germaniei NorduluiŢ dicŢ: Prussia Ţi Austria vorŢ adresa note identice acelorŢ State cari n'au consimŢitŢ la propunerea presidiale atingătŢrie de ședinŢa PrincipeluiŢ ereditarŢ de Augustenburg Ţn Holstein, spre a motiva politica voturilorŢ romase Ţn minoritate Ţi spre a și reserva alte decisiuni ulterioarie. DeplinulŢ acordŢ alŢ guvernuluiŢ austriacŢ cu celŢ prusianŢ Ţn privinŢa conduitei ce este a se urma Ţn cestiunea Schleswig-Holstein, se confirmă din nou.

— Copenhagen 6 IanuariŢ. Regele Christian Ţi Principele corŢneiŢ au sesitŢ aici adŢ dimiŢiŢă.

— Francofort, 8 IanuariŢ. Gazeta postelŢ de astăŢi anunŢi: Ţn ședinŢa de ieri a dietei confederative a înfăcișatŢ BaronulŢ v. d. Pfordten raportulŢ comisiuniiŢ, care arătă, cŢ tratatulŢ de la London, privitŢ din punctulŢ de vedere alŢ justiŢieiŢ asolute este nedreptŢ, din punctulŢ de vedere alŢ dreptulŢ internaŢionale este ilegalŢ Ţi va temă Ţn fondŢ atătŢ drepturile GermanieiŢ cŢtŢ Ţi acele ale DucatelorŢ.

— Stuttgart, 8 IanuariŢ. AstăŢi sŢră camera deputaŢilorŢ a ŢinutŢ erăgi ua ședinŢă extraordinară pentru Schleswig-Holstein. BaronulŢ de Hugel a declaratŢ: GuvernulŢ WurtemberguluiŢ a espusŢ deja opiniunea sa pe faciă, lămuritŢ Ţi deslușitŢ, Ţi este decisŢ a mănŢine statornicŢ punctulŢ seŢ de vedere. Nu crede cŢ se vorŢ cere comunicaŢiuniŢ mai detaliate asupra negoŢărilorŢ ce se urmeză.

— London 9 IanuariŢ. ParlamentulŢ a fostŢ convocatŢ oficiale pentru 4 FevruariŢ. — DiarulŢ „Times“ consideră ua campaniă Schleswig ca Ţi sicută. Pentru ajutorulŢ diplomaŢiei britanice Ţi pentru apărarea intereselorŢ britanice se pŢte ca flota canaluluiŢ se mŢrgă acolo. Engliteta simpatiză cu Danemarca, darŢ simpatie Ţi intervenire suntŢ douē lucruri fŢrte diferite. ParlamentulŢ de sicurŢ va încuviinŢa ori ce politică a guvernuluiŢ care pŢte păstra pacea Ţi onoarea Engliterei.

— Warszawa 8 IanuariŢ. Uă ordine guvernamentale stipuleză ua contribuŢiune Ţn cele pentru guverneminte ale rigatului, care pentru moșiele țŢrănesci rescumpărate este d'aceși sumă cu impositulŢ coșurilorŢ, erŢ pentru proprietăŢile mai mari ale cleruluiŢ Ţi laicilorŢ de trei Ţi jumătate ori mai mare de cătŢ dișulŢ impositŢ. TermenulŢ de plată alŢ acestuiŢ nouŢ impositŢ s'a fisatŢ pŢnă la 25 Fevruarie, suptŢ penalitatea d'ua amendă de 25% pentru cei ce nu vorŢ fi plătitŢ pŢnă atunci.

— Constantinopolu, 2 Ianuariu. Morali Mechmet pașă a fostŢ esilatŢ pentru prevaricaŢiunile săvârșite de dŢnsulŢ Ţn timpulŢ resheluluiŢ Crimei. 3000 imigraŢi cerchesi au fostŢ trămișŢi la Varna, spre a lucra la construcŢiunea drumuluiŢ de ferŢ la Rușciuc. PorŢa a adosatŢi ambasadelŢ ruseci ua notă atingătŢrie de transportulŢ plăcelorŢ de ferŢ de corăbie la Nicolajeff p'ua corvetă rŢsescă care a trecutŢ BosforulŢ. La Odesa continuă arestuirile. Ţn arsenalulŢ domnesce ua mare activitate.

CESTIUNEA CAILORU FERATE.

V.

(A vedŢ No. de la 24 Ţi 25 Decem. 1 Ţi 3 IanuariŢ.)

Mai înainte d'a veni la studiulŢ nostru comparativŢ alŢ diferitelorŢ proiecte înfăcișate onorabilei AdunăriŢ legislative, vomŢ a menŢiona unŢ referatŢ alŢ domnuluiŢ ministru alŢ lucrărilorŢ publice atingătŢrie de concesiunea acordată prin legea de la 3 Iuliu 1862 DomnilorŢ P. Mavrogheni Ţi Principele Leo Sapieha. Domnu ministru aduce aminte cŢ acea concesiune se acordase pentr'unŢ timpŢ de 102 ani, cŢ guvernulŢ garantase unŢ venitŢ curatŢ de 6% asupra unui capitalŢ fisatŢ la 171,000 franci pe kilometru Ţi cŢ tŢtă întinderea resouluiŢ totalŢ se calculase aprosimalivŢ Ţn 497 kilometre. Apoi arată, cŢ concesiunarii, pentru diferite motive, n'au reușitŢ a forma capitalulŢ necesariŢ; cŢ Ţn luna lui Iuniu domnu Mavrogheni a încunosciŢtatŢ pe ministeriŢ, cŢ domnu Thomas Brassey a trămisŢ unŢ delegatŢ Ţi cŢ concesiunarii suntŢ gata a intra Ţn negoŢiări cu guvernulŢ Romăniei pe nisece baze nouē, adică: sporirea capitaluluiŢ kilometricŢ pŢnă la 200,000 franci, participarea statuluiŢ la întreprindere c'uoŢ cuartŢ de capitalŢ ca acŢionarŢ Ţi cu garanŢia statuluiŢ de 7% asupra capitaluluiŢ. Domnu ministru continue Ţi dicŢ:

„Aceste baze admise de predecesorulŢ meŢ Ţi comunicate consiliuluiŢ de miniŢtri prin referatulŢ Ţn care se supune cauzele nereușirei Ţi nouele baze, ConsiliulŢ le admite prin jurnalulŢ No. 1 prin care se autoriză ministeriulŢ a trata Ţi a supserie Ţn numele guvernuluiŢ, cu d. P. Mavrogheni, Leo Sapieha Ţi Thomas Brassey ua convenŢiune de concesiune provisorie.

„Ţn puterea acestei autorizaŢiuni decretată prin decretulŢ No. 629 s'a Ţi formulatŢ convenŢiunea aci anesată Ţn copie, care se vede suscrișă numai de d. P. Mavrogheni Ţn numele seŢ Ţi alŢ prinŢuluiŢ Leo Sapieha. TotŢ d'ua dată s'a mai închieiatŢ Ţi altŢuraŢii Ţn copie 8 articli adiiŢionali la convenŢiune; suscrișŢ pe lingă persoanele de mai susŢ Ţi de d. Gyles, împuŢernicitulŢ d-lui Brassey, prin care se stipuleză începerea studiilorŢ definitive după ua lună celŢ multŢ, Ţnsă cu reserva acceptăriiŢ de către d. Brassey, Ţi se regulăză modulŢ plăŢii cheltuielilorŢ.

„După această la AugustŢ, d. Mavrogheni arată, cŢ dupe înŢelegerile sale cu d. Brassey Ţi promisiunea acestui-a d'a se asocia cu d-lorŢ concesiunarii, fiindŢ gata a versa 15—16 milioane franci Ţn această întreprindere, erŢ cŢ pentru restulŢ capitaluluiŢ trebuinscopulŢ întreprinderii, nepuŢtândŢ găsi suscrișŢiuni, d-lui se referă la opiniunile sale anteriorē convenŢii provisorii Ţi arată cŢ d. Brassey ar putea traduce Ţn faptŢ promisiunea cooperăriiŢ se cu dŢnŢnelorŢ, suptŢ următoarele condiŢiuni:

„1. DacŢ guvernulŢ acceptă d'ua cam dată numai construirea primelorŢ douē secŢiuni de la GalaŢi la AdjuŢ, cu conservarea dreptuluiŢ concesiuniiŢ asupra celorŢ lalte, fără ca construirea lorŢ se ducă dupe sine perderea

concesiunii asupra acestor două secțiuni și pe bazele acordate de 200,000 fr. pe kilometru, interesul garantat $7\frac{1}{4}\%$; cooperarea statului pentru un cost de capital, ficșarea capitalului pentru stațiuni și materialul rulant de 5,500,000 franci.

„2. Eară dacă guvernul ar fi dispus a supscri jumetatea capitalului kilometric, adică 100,000, d. Brassey speră a pute, prin asociații se, se furnisea cea laltă jumetate spre a pute forma capitalul trebuitorii liniei de la Galați la fructaria Bucovinei și ramura Iașilor, conservându-și cele lalte clause ale actelor de concesiune căte nu sunt prejudiciabile acestor stipulații.”

Apoi arată că domnu Mavroghe- ni, prin adresa sea de la 21 Septem- bre, formulază trei puncturi pentru e- secutarea primelor două secțiuni, a- dică: suma capitalului ficșată la 600,000 franci; terasemintele și lucrările de artă se fiă pentru 2 căi numai pe 11 kilometre de la Galați și acesta nu înainte de sevirsirea întregii linii prin- cipale și altă treilea, că clausele con- cesiunii provisorie se se aplice pen- tru casul de rescumperare a secțiune- i 1 și a 2 când concesiionarii n'ar urma cu construirea secțiunilor ur- mătoare.

Dupe ce domnu ministru relaté- ză căte s'a mai făcut în urmă, atât din partea consiliului de ministrii cât și din partea consiliului tehnic, care clasifică modificările în trei categorii adică:

a.) Unele privitoare la cererile ce se introdusesse în redacțiunea actului de concesiune ș'asupra unor puncte ce merită uă mai clară redacțiune.

b.) Altele coprinse în limitele a- cordate de guvern, și

c.) În modificări importanți și cu totul nou; dice:

„Aceste modificări făcute atât la dispozițiunile convențiunii cât și la caietului de sarcini, de uă parte con- travenind declaratiunea ce s'a trāmis d-lui Brassey când i s'a încunosci- nțat cea dupe urmă aderare a guver- nului, de alta, introducând puncte no- ue, desființéază convențiunea închiată ș'aduce concesiunea acordată în sta- rea unei propuneri noui.”

D'aci rezultă c'avem acum ur- mătoarele proiecte de căi ferate:

Pentru România de dincolo de Milcov.

1. Propunerea domnului Const. N. Sufu ca mandatar al d-lorū Mar- chisul de Salamanca și Gust. Dela- hante pentru linia Moldavă întregă.

2. Propunerea d-lui Mavroghe- ni și T. Brassey pentru 2 secțiuni nu- mai de la Galați la Adjud.

Pentru România de dincóce de Milcov.

1. Propunerea d-lui Lefèvre pen- tru linia munténă întregă.

2. Propunerea d-lui Portier (de Simon Court) asemene pentru totă li- nia de dincóce de Milcov.

3. Propunerea d-lui Iosef Mayers, reprezentantele d-lui Crampton, pentru linia de la Galați (Baraboschi) prin Brăila, Buzeu, Ploiesci, București, Giurgiu.

Am întocmit pînă la un punct óre-care paralelă între diferite pro- puneri ale liniilor ferate dincóce de Milcov și vom face acum această lucrare și pentru propunerile liniilor moldave. N'am putut face mai n'a- nte acesta, fiind că n'am avut cu- noscintă de noul proiect al d-lui Mavroghe- ni ș'a cointeresatilor se, căci, precum dice d. Ministru al lucră- rilor publice, astúfel precum este nu pôte fi privit ca uă concesiune dobândită și modificată, ci ca uă pro- punere cu totul nou. N'avem nici astă-đi în dispozițiunea noastră actele necesari ale acestei propuneri și, dac din cauza lipsei acestor documente

s'a strecura óre care greșeli, vom rectifică mai pe urmă.

Propunerea d-lui Mavroghe- ni am vedut, se mărginesce numai e- secutarea a două secțiuni, [Galați- Adjud pe când proiectul d-lorū Sa- lamanca și Delahante se obligă cu e- secutarea liniei moldave întregi. Dacă admitem întinderea liniei întregi de 510 kilometre, putem calcula că am- bele secțiuni ale d-lui Mavroghe- ni pôte fi aprosimativ de 125 kilometre, a- dică abia a patra parte a liniei întregi. Nu pôte fi nici uă întrebare, dacă este mai avantajos pentru țeră, a găsi concesiionari pentru uă linie ferată mare, seú numai pentru secțiuni parțiale: proiectul nou al d-lui Mavroghe- ni, care nu se obligă de cât pentru im- preunarea de Galați cu Adjud, uă dis- tanță de 125 kilometre, lasă în sus- pensu continuarea liniei moldave, a- dică un rest de 385 kilometre; face prin urmare fórte problematică impre- unarea liniei noastre cu linia Bucoviniană și legătura ambelor capitale ale Ro- māniei, Iași cu București. Adjud nu este un centru de populațiune; uă cale ferată d'acolo la Galați nu pôte ajunge producătoare și folositoare de cât prin continuarea ie și prin inodarea c'ua altă cale ferată; este daru proba- blu, că statul, care nu va fi ga- rantat $7\frac{1}{4}\%$ pentru un capital kilometric de 200,000 franci, va avea a plăti în toți anii uă sumă relativ fórte însemnată concesiionarilor, căci acea linie, pînă nu va fi continuată nu va putea produce mai mult de cât un venit de 3 seú $3\frac{1}{2}\%$. 125 kilometre cu preț de 200,000 franci „a forfait” reprezintă un capital de 25,000,000 franci; dobinda garantată de stat căte $7\frac{1}{4}\%$ face 1,812,500 franci, eru venitul realu, calculat maximum $3\frac{1}{2}\%$ face 375,000 franci, prin urmare rămăne în sarcina statu- lui uă cheltuială anuală de 937,500 franci pentru uă cale ferată care nu pôte avea de cât un interesu local și restrinsu, care lasă cestiunea insem- nată a legăturii cu alte linii ferate des- chisă, care nu înfăcișéază mai nici uă dificultate teritoriale de construcțiune și care neapertu va scumpi prețului kilometrului pentru eventuala continuare a liniei p'unu terim mai occidental, căci nu pôte fi îndouială că concesi- ionarii, ori cari voru fi, pentru cele lalte secțiuni moldave, de la Adjud la fruntaria Bucovinei, la Iași, la Ocna și la Focșani, luând acestu preț de basă, voru cere unu prețu mai mare în proporțiunea dificultăților teritoriale. Cestiunea banilor este încă uă ces- tiune secundară, cestiunea cea mare, cestiunea principală este interesul na- ționalu. Ne întrebăm ce adeverat folos pôte produce națiunii întregi uă cale ferată între Galați și Adjud? Acea cale, ce neapertu va merge d'a lungul văiei Siretului, nu pôte avea nici uă însemnată mare pentru comerțu, și națiunea întregă va avea a plăti a- nualu nă contribuțiune de celu pucinu 2,531,250 lei, numai ca locuitorii Adjului și Tecuciului se se pótă preumbla cu drumul de feru și se transporte productele lor. Lucrurile se schimbă cu totul, dacă se dá con- cesiunea pentru linie întregă în partea de dincolo de Milcov; atunci calea ferată moldavă ajunge uă cale euro- péană impreunându Nordul cu Oriin- tele, marea Baltică cu marea Negră, și legată cu calea ferată munténă va pune în comunicațiune tóie orașele mari ale Romāniei; atunci productele noastre din ori ce parte a Romāniei se voru putea transporta cu inlesnire la portu- rile noastre ș'astúfel va prospera agri- cultura, industria și comerțul țerei; atunci, în casu de necesitate seú când v'unu punct din fruntariile noastre va fi amenințat, vomu putea transporta

armata noastră și materialul de res- belu cu cernta rāpediciune la acelu punctu amenințat; atunci venitul căi- lor ferate romāne se va îndoui și garanția statului nu-lu va costa nimic.

Fără a intra în amănunte, trebe daru se ne pronunțăm pentru uă concesiune a liniei întregi moldavo (pro- iectul d-lorū Salamanca și Delahante) și contra unei fracțiune a acestei linie (proiectul Mavroghe- ni și Sapieha); trebe se dăm preferința celei d'antei, chiar în casu când proiectul pen- tru uă fracțiune ar fi mai avantajos în condițiunile se amănunte, cu atât mai multu dacă ambele proiecte sunt egale; daru decă proiectul parțialu este chiaru mai pucinu avantajosu de cât proiectul pentru resoulu totalu, atunci negreșitu nu pôte fi nici luat în considerațiune. Proiectul Mavro- gheni cere, că statul se ie parte la întreprindere, ca acționaru, pentru uă a patra parte a capitalului, fisat, „a forfait” la 200,000 fr. de kilometru, și numai în casu, cându Statul ar supscri pen- tru jumetatea capitalului kilometric, adică pentru 100,000 franci de kilo- metru, atunci concesiionarii se obligă nu d'a esecuta totă linia, ci a dice numai că speră că voru putea găsi cei lallă jumetate trebuitorii pentru linia de la Galați la fruntaria Bucovinei cur- mura Iașilor. Cine nu înțelege c'acea stipulațiune nu este altu nimic de cât uă iluziune, firu de miere trasu prin gura națiunii spre a i îndulci amarul d'a vedea perită speranța d'a avea unu drum de feru complet.

În articolul precedentu am ară- tat — vorbindu de proiectul d-lui Ioseph Mayers, seú mai bine dicându Thom: s Crampton, — că nu ni se pare avantajosu, că Statul se fie cointe- resat în întreprindere, mai cu seú fiind că ar trebui pentru acesta se contracte unu împrumut. Cele ce di- serăm pentru proiectul domnului Crampton, care încă nu insistă la a- cestă condițiune, ci numai o admite ca uă eventualitate, ca unu casu în care s'ar putea modifică, adică mic- șora prețului kilometrului, sunt și mai multu aplicabile la proiectul d-lui Mavroghe- ni. Admițundu suma chilome- trilor pentru linia Galați-Adjud la 125, reprezintă unu capital de 25,000,000 franci, din care Statul va avea a lua asupră-și 6,250,000 franci eru con- cesiionarii 18,750,000 franci. Precumu amu disu acea linie izolată nu va pu- tea produce de cât maximum unu venit de $3\frac{1}{2}\%$ și fiindu că statul are a garanta $7\frac{1}{4}\%$, rezultă uă dife- rință de $5\frac{3}{4}\%$ în paguba Statu- lui; acesta însă nu este totul: Astă-đi statul nu va putea găsi a se împru- muta c'ua dobândă mai mică de cât 8% ; în locu d'a perde $3\frac{3}{4}\%$, va perde pentru partea cea de capital $4\frac{1}{2}\%$; adică pentru 18,750,000 fr. $3\frac{3}{4}\%$ franci . . . . . 705,125 și pent. 6,250,000 fr. $4\frac{1}{2}\%$ 281,250

peste totu pe anu fr. 984,375 adică încă cu 46,875 franci mai multu de câtu cându n'ar fi interesat în in- treprindere.

Acesta însă nu este totul; d-nii Salamanca și Delahante s'obligă a con- strui în terminu de șese ani totu re- soulu căilor ferate de dincolo de Milcov, uă întindere de 510 kilome- tre, și concesiunea le impune penali- tatea rigirósă, dacă nu le voru fi is- prăvit în terminul ficșat, a inapoiu statului tóte secțiunile terminate fără v'ru altă îndemnisare de câtu prețu ce va resulta din vëndarea cu licita- tiune. D. Mavroghe- ni din contra, care nu s'obligă de cât pentru uă distanță de 125 kilometre și încă cele mai ușóre de construit, pretinde ca Statul se-i rescumper secțiunile ter- minate cu preț de 210,000 franci de kilometru, adică se-i mai dá unu

beneficiu de 10,000 franci de kilo- metru, ș'acestu beneficiu nu de la cos- tulu realu ci de la prețulu tocmitu „a forfait.” Astúfelu că obligațiunea d-lui Mavroghe- ni ajunge ilusoriu și-i rămăne facultatea a construi câtu și unde va voi, sicuru fiindu că va câștiga, ori cumu va fi construitu, uă sumă de decé mii franci de fiă care kilometru.

Proiectul d-lui Mavroghe- ni dice: „Concesiionarii se obligă a începe lu- crările îndat dupe votul camerei, care le va conferi concesiunea,” eru mai de- parte dice: „Concesiionarii voru perde dreptul concesiunii, dacă nu voru fi începutu lucrările în terminu de doue- spre-dece luni.” Între aceste stipula- tiuni există învederată uă contradic- tiune; ce însemnéază obligațiunea d'a începe îndat, dacă Statul nu-i pôte construi la acesta de cât dupe tre- cere de doue spre-dece luni? Ca se se pótă acorda aceste doue frase, ar fi trebuit se se dică: „Se acordă con- cesiionarilor facultatea d'a începe lu- crările îndat dupe votul camerei, și ei voru perde dreptul scl. . . .” Și credem că acesta este adeveratulu înțelesu. Concesiunea domnului Sa- lamanca și Delahante stipuléază pentru începere asemenea unu terminu d'unu anu celu multu, daru acestă stipula- tiune d'unu maximum le lasă negre- șitu facultatea d'a începe mai curindu chiaru îndat dupe votul camerei. Vedem daru că și în ecéstă privință proiectul d-lui C. N. Sufu (Salamanca și Delahante) este egal cu acela alu d-lui Mavroghe- ni; daru aci mai există diferență, că cei d'antei votu avea a începe lucrările cu capitalul lor, pe cându d-nu Mavroghe- ni, care impune Statului cointeresarea pentru uă a patra parte din capital, pôte fórte bine se începă cu banii Statului cele $6\frac{1}{4}$ mil. de franci pentru cari a supscrisu, a- dică pôte construi $51\frac{1}{4}$ kilometre, fără a cheltui nimic din punga acționari- lor. Se admitemu casul, că domnu Mavroghe- ni și coasociații lui n'ar reuși nici astă dată — precumu n'au reu- șitu cu ántea concesiune acordată, — a găsi supsciptorii pentru acțiunile lor ș'a stringe capitalul necesariu; în a- cestu casu nu numai nu riscă nimic, ci mai facu uă speculațiune destul de avantajosă: Cu banii Statului au putut construi $51\frac{1}{4}$ kilometre cal- culate „a forfait” căte 200,000 fr. n'au găsit banii a continua. Ce se întâmplă? Statul pôte deposeda, res- cumperându kilometrele esecutate cu preț de 210,000 franci, unu bene- ficiu de 10,000 franci de kilometru, și d. Mavroghe- ni, chiaru de va fi chel- tuitu suma întregă de 200,000 franci de kilometru, profită c'ua sumă de 312,500 franci, fără a fi debursat uă centimă.

Amu putea continua esamenul a- cesta, daru credem că cele șise sunt de ajuns spre a convinge pe ori cine, că propunerea d-lui Mavroghe- ni tre- bua a fi considerată ca mórtă.

Winterhalder.

BULETINUL FINANCIARU.

(Manipularea veniturilor și cheltuielilor pu- blice de către ministeriul d. Cogălnicianu. Incuviințarea de a se stringe veniturile și a se face cheltuielile pe trimestrul Ianuaru 1864, dupe cel din urmă trimestru alu a- nului 1863. Votrea împrumutului de 48,142,767 lei pentru dania călugărilor greci și mate- rialul armatei.)

Nici uădată n'a fost în Tesaurul publicu uă miscare mai mare de cât a- ceea ce o vedem de cându d. Cogă- lnicianu se află la putere. Strimptora- rea în care căduse finacele noastre supu ministeriul domnului N. Crețu- țulescu, care a sleitu tóte resursele Statului și care, după ce au cheltu- it și suma de 11,263,835 lei din ve- niturile monastirilor disefachinate, a- poi a abandonat puterea lāsindune cu

9 milioane 772,664 lei în mandate în suferință și cu unu deficitu de 15,349,386 lei, a trebuit se tragă tótă atenți- nea domnului Cogălnicianu și se pue în miscare tóte resursele sele și tótă activitatea și iscusința sa.

Adusu la putere, de bună seúă, și de cauza strimptării în care se gă- sea Tesaurul publicu, d. Cogălnicenu n'a putut se nu se ocupe mai cu o- sebire cu manipularea veniturilor și cheltuielilor publice și mai alesu aces- toru din urmă.

Ca totu omul ce face cheltuieli mai mari decât veniturile sale, și mi- nisteriul domnului Cogălnicenu a tre- buit se se gindéscă la împrumuturi. Căituri nostri și-ducă aminte că Adu- narea ecilibrase veniturile și cheltue- lile și ficșase cheltuielile pe anul 1863 la 118 milioane; însă ministeriul Cre- țulescu, căruia Adunarea refuzase a- cestu budgetu, și-a făcutu unu altu budgetu prin care ficșase cheltuielile la 127 milioane, 399 mii și 445 lei, adică cu 9 milioane mai multu, și prin care aréta că la finele anului va avea unu escedinte de 1 milion 681 mii 427 lei. Daru, în locul acestui escedinte, și cu 3 luni mai nainte de finele anului, d. Ilescu, ministru de finacie din cabi- netulu d. N. Crețulescu, publică în Mo- nitorulu de la 10 Octombrie trecutu că, în locu de unu milionu escedinte se găsese cu unu deficitu de decé mi- lióne, seú în cifrele autentice: 10 mi- lióne, 660 mii, 944 de lei și 19 pa- rale! Acéstă mostenire, relogată mi- nisteriului Cogălnicianu, l'a silitu se céră la Adunare pe de uă parte ca se-lu autorisese a face unu împru- mutu de 10 milioane și pe de alta ca se-lu incuviințeze a stréngé impositel și a face cheltuielile pe trimestrul celu mai de pe urmă alu anului, pe suma de 129,080,872 venituri și de 127,399,445 cheltuieli, adică cu 9 milioane de chel- tuieli peste suma propusă la incuviin- țarea Adunării de către comisiunea bud- getariă. Adunarea a incuviințat și sporul acestu de 9 milioane de cheltu- ele și împrumutul de 10 milioane.

Ministeriul d. Cogălnicenu, care și-a luat misiunea de a aduce pacea și armonia între puterea esecutivă și cea legislativă, a intrat pe uă cale fórte retăcită cerându de la Adunare a consimți a da doveđi pipăite despre sinceritatea sa și a incuviința nu numai cheltuieli mai mari de cât veniturile, daru și de a avea recursu la im- prumuturi pentru a putea îndestula aceste cheltuieli. Cu prețulu a 9 milioane de cheltuieli mai mari de cât veniturile și cu acelu de 10 milioane ale împrumu- tului, adică peste totu cu 19 milioane, date ministeriului d. Cogălnicianu, s'a făcutu pacea între puterea esecutivă și cea legislativă și puterea esecutivă a intrat în legalitate! Tótă certa s'a spart în capul contribuitorilor pre- sinți și viitori; căci impositel lovescu pe presinți și împrumuturile pe cei vi- itori. Nicăire nu se adeverece mai bine vorba vechiă: părinții mănăcă aguridă și dinții filorū se strepescu, de cât în sistema propusă de ministe- riul d. Cogălnicianu și incuviințată de Adunare de a satisfacé cheltuielile or- dinarie ale Statului și cu impositel și cu împrumuturi.

Împrumuturile curgu ca plóial De la 1859 și până acum amu fostu me- reu amenințat cu dinsele; însă acum s'a strinsu funia la par. D. Cogă- lnicenu nu glumese, cându este vorba de cerutu și de luatú bani. Amu vedutu cumu s'a strecurat cu cheltue- lile mai mari decât veniturile pe tri- mestrul lui Octobrie trecutu, și cu împrumutul de 10 milioane pentru satis- facerea acestor cheltuieli; d-sa n'are într-uă nimică a dice Adunării că dac nu i va da cea ce cere, apoi resbe- lul este declarat între puterea esecu-

cutivă și acea legislativă. Și Adunarea, iubită de pace, preferă a da bani și a nu mai avea rebelul pe care apoi contribuitorii se făcuseră a-lă curma.

Eră, 30 Decembrie, Adunarea a în-cuviințată strângerea veniturilor și facerea cheltuelor Statului pe trimestrul lui Ianuarie 1864, după tabloul de venituri și cheltuele următor în cursul acestui din urmă trimestru al lui 1863, adică cu cheltueli mai mari de cât veniturile și, implicit, cu recursul la noue împrumuturi.

Cu ocazia discutării acestui proiect de lege, raportorul comisiunii, d. Steriade, a propus nedeterminatul neertat în socotele, cerând ca Adunarea să încuviințeze legea duse de Minister și să-l autorizeze a se ține, până ce se va vota bugetul pe anul 1864, în suma din tabloul încuviințat pe trimestrul lui Octombrie trecut. Înse Adunarea substituie articolului unic din această lege amendamentul domnului C. A. Roseti și așa se mărgini autorizarea numai la trimestrul lui ianuarie 1864. D. Cogălniceanu nu ține de loc la redacțiunea proiectelor de lege ce aduce în Adunare; el este foarte maliabil, primește ori ce schimbări numai cât se se algea cu ceva; d-sa ceruse să autorizeze nedeterminat și, cu toate că Adunarea a determinat-o, o primi și determinată. Firesce d. Cogălniceanu, ca tot omul, cercă să se ceră, și dacă nu capătă tot ce a cerut, se mulțimesce și cu pucini ce a dobândit.

Dar dacă a fost fericit a dobândi autorizarea pe trimestrul lui Ianuarie, n'ă fost tot atât de norocit și în aceea altă lege, relativă la contractarea unui împrumut de 70 milioane \$14,030 lei. În acest proiect de lege ministerul băgase, cu multă dibăciă, și 13,809,342 deficitele anilor trecuți, ca așa cu împrumutul pentru dănia de făcut călugărilor greci să trecă și deficitele în rândul de fonduri pentru îmbunătățiri reproductive, și vătășii, și granicerii, și dorobanșii, și gendarmerii poliției și ai ministerului. Adunarea însă a simțit această amestecătură, a dispărțit-o și a votat nu numai suma de dănie 38,430,000, dar și aceea relativă la materialul armatei, adică 800,000 lei pentru înființarea unei fonderii de tunuri cu materialul trebuitoriu la 50 de tunuri, 7,980,000 pentru cumpărarea a 48 tunuri, 40,000 puscă și muniție de reșelă, 671,167 lei pentru înființarea a 2826 patronașie, centurione și acesorie, și 261,600 pentru cumpărarea materialului flotei, peste tot 48,142,761 lei.

Și în această ocazie d. Cogălniceanu a cerut mult, și vrute și nevrute, și apoi s'a mulțimit cu ceea ce Adunarea a dat. Raportorul comisiunii, d. Vernescu, spriginind proiectul de lege așa cum l'a prezentat guvernului, avu nfericirea a vedea că nu este expresiunea fidelă a Adunării, nici chiar a comisiunii al căreia delegat fusese. Adunarea a primit amendamentul d. Costaforu și a redus cifra împrumutului cu 22 milioane, 671,263 lei.

La articolul cel mai de pe urmă al proiectului de lege care sună: „atât precentele cât și anuitățile pentru amortisare se vor trece în bugetele anuale ale cheltuelor”, d. Steriade a înfăcișat un amendament, care statornicia amortisarea împrumutului mai bine de cât legea votată; însă Adunarea, fiind ostentă, și d. Steriade l'a retras și a promis alți înfăcișă în altă ocazie.

I. I.

RELAȚIUNI MERCANTILE.

Banca de la London a publicat dănea semnă din săptămâna după urmă

a anului 1863, din acesta vedem că la 31 Decembrie starea băncii era cea următoare: Depozite publice L. st. 10,941,991, creșterea în comparație cu săptămâna dinainte L. st. 992,868; alte depozite L. st. 13,021,212, creșterea 309,575. Pe d'altă parte: siguranța guvernamentale L. st. 10,957,330, creșterea 195,000; alte siguranțe L. st. 22,383,824, creșterea 972,868; note neîntrebuțate L. st. 8,206,216, creșterea 290,135. Circulațiunea notelor L. st. 20,126,030, creșterea 469,215; proviziune metalică L. st. 14,362,605, creșterea 145,538.

Dupe calculațiunea secretarului de reșelă a Statului-Unite al Americii septentrionali se va sui datoria națională a Uniunii pînă la 30 Iunie 1864 aproape la 1,687,000,000 dollari, și, dacă reșelul va continua încă un an mai mult, pînă la 30 Iunie 1865 la suma de 2,300,000,000 dollari. Cu toată mărirea acestor sume s'astepță înse și mai mari cifre. Nu pôte fi îndoiială că supt ori ce împrejurare țara pôte plăti cu înlesnire dobândile necesare. Impositele cele mai însemnate sunt numai din trecut luna lui Iunie în aplicare și judecând după rezultatele lunelor trecute este probabil că productul lor va covârși în anul viitor toate evaluățiunile, chiar și în casu, cându la congresu nu s'ar primi modificățiunile propuse. — Terțul cerealelor. Canalurile sunt închise și transportul se face numai prin căile ferate, cari aduc făina daru forțe pucine grâne. Esportul cerealelor începe în luna lui Mai și nu putem calcula încă cât va rămănea disponibile dupe acoperirea consumațiunii și speculațiunii locale. Fiindcă de multă timp nu s'a esportat de cât mici cătăm, proviziunile de cereale sunt mai mari de cât în alți ani; cu toate acestea este probabil că esportul va fi încă foarte mărginit dacă nu se vor sui prețurile în Europa. — Metalele. Dupe raportul ministrului de reșelă guvernului a cumpărat de la începutul reșelului pînă la 30 Iunie trecut aproape 22,000 tone (32,512,000 kilograme sau 25,684,480 oca) plumb, astufel că la 1 Iuliu îi mai rămănea uă proviziune de 10,000 tone, din care pînă acum s'a mai consumat aproape jumătate; putem prevedea că guvernul va mai ave a face cumpărări însemnate, mai cu semă fiind că ministerul de reșelă a fisat a ave tot d'una nă rezervă de 10,000 tone plumb.

În ultima ședință a anului 1863 la 30 Decembrie a Camerei de Comerț și de Industrie a Austriei de jos s'a deliberat asupra propunerii dietei comerciale germane de la Berlin atinșătoare de introducerea sistemului dețelor în locu de sistemul duzinelor; Secțiunea dietei comerciale s'a pronunțat pentru sistemul dețelor, a recunoscut însă dificultățile care se opun încă la introducerea ei, fiind că acea reformă trebuie să se severșcă paralel cu reforma măsurilor și greutăților. Camera a fost invitată a culege materialurile necesare pînă la convocarea viitoare dietei mercantile. — Ministerul de comerț a invitat Camera a trimite un elev în Paris; secțiunea a patra crede că cercetarea relațiilor mercantile acolo pôte fi d'un mare avantaj și că productele austriace ar pute găsi acolo cumpărători, d'aceia se pronunță pentru trimiterăa unui elev, care însă se posedă cunoșțițele necesare de limbă.

Estragem aceste scurte notițe dintr'ua lungă relațiune a Camerei de comerț a Austriei de jos (uă parte a arhiducatul Austriei) spre a constata din nou marea însemnătate a camerilor de comerț, precum și fo-

losul ce pôte trage și neapărat trage comerțul de nise asemenea aședăminte; spre a constata încă, că activitatea unui Ministeriu de comerț se găsește mai tot d'una paralizată și nu pôte produce rezultatele ce s'astepță de la dânsa, dacă nu este ajutat în lucrările sale de Camere de comerț. Austria și Germania intrăgă a simții necesitatea d'a părăsi sistemul duzinelor și a priimi în locul lor decedele, a înțelesu însă că acea reformă nu se pôte severșă fără a se adopta înțrega sistemă dețelor pentru toate măsurile și greutățile. Dacă am ave în țără Camere de comerț, nu pôte fi îndoiială că cererile lor colective ar fi avut în această privință un rezultat mai bun, de cât neconținutele reclamațiunii în acest diariu, că s'ar fi elaborat de mult un proiect pentru creațiunea unei monete române și pentru uniformarea măsurilor și greutăților dupe sistemul dețelor. Dacă am ave Camere de comerț, am ave neapărat și aginți comerciale la diferitele piețe mari mercantile ale Europei, și Ministeriul nostru de comerț ar fi nevoit a părăsi indiferința sa pentru comerțul și industria națională de care ne a dat atâtea doved.

— Citim în diarul „Wanderer” de la 31 Decembrie: aflăm din București, că capitaliștii englesi nu voesc a lua parte și la construcțiunea unei căsi ferate române de cât în casu cându va fi asigurată legătura ei cu una din căile ferate Austriace. Resultatul de liberațiunilor la Reichsrath asupra liniilor ferate transilvane va fi d'ua mare influință asupra negocierilor ce se trătază între domnu Lefevre, în numele unor capitaliști Englesi, cu guvernul român la București.

București, 6 Decembrie 1863.

Memoriul din Caracal al d-lui C. Vlădoianu, inserat în diarul „Românul” din 30 Noembre, tratând, între altele, și despre ancheta ce eu am făcut la Romani în privința recrutării, denatură adevărul modul de procedură ce am ținut în acea anchetă, și cu prea multă ușurință, face nise espuneri și critice cu totul neesacte.

Eu, dar, având și datoria, și dreptul a deminți acele neesactități, vin a răspunde:

Nu este adevărată dăcerea d-lui Vlădoianu din Caracal, cum că fostul ministru d. Crețulescu, m'ar fi dat instrucțiuni pentru facerea anchetei; acestu neadeveru care lasă uă suposițiune despre nise instrucțiuni particulare în favoarea prefectului, se constată prin aceea, că însărcinarea mea, fiind provocată de un articol publicat în diarul „Românul” din 20 Iunie, m'ă dat a doua di, prin telegrafu, la Craiova unde me găsiam cu alte anchete; telegrama nu conține mai mult, de cât că se me duc să cercetez și să raportez; ceea ce am și făcut constiinciosu, dupe ce, chiar pe dată, am plecat din Craiova la Romani.

Nu este adevărată dăcerea d. Vlădoianu din Caracal, cum că, eu, în acel orașu aș fi publicat cu barabana uă declarație că cine s'ar sci că i s'a luat bani pentru eliberarea vre unui recrutu, se vie la mine și se m'arate, având însărcinarea de a-lu îndestula; acestu neadeveru ilu cunosc totu orașul, și dacă d. Vlădoianu, l'ă au spus fără se se gândescă, bine voiescă a întreba pe concetățenii d-sale bine-voiescă a se interesa se i cunoscință de adresa mea sub No. 39 către prefectul în chestiune, și răspunsul său sub No. 5410, de unde se va convinge pe deplin că eu n'am făcutu nici uă publicare cu barabanul,

și că nici eu, nici nimine altul n'a dăsu că cine s'ar cunoscă că i s'a luat bani se vie la mine se-lu îndestulez.

Nu este adevărată dăcerea d-lui Vlădoianu din Caracal, cum că mai mulți dintre orășeni m'ar fi înțelesu se cercetez tinerii căduți la sorți și eliberați; acestu neadeveru care ținde a pune în suspexiune capacitatea mea, vis-a-vis de misiunea pentru facerea unei anchete, se constată prin multe dețem de anchete, multu mai grele, ce eu am făcutu cându am fostu însărcinat ca aginte alu ministrului, și la care, am avut ocaziuni a me mândri vădându-mă încongiurat de mulțumiri și aprobări din toate părțile. Că inițiativa pentru revisuirea tinerilor eliberați, a fostu proprie a mea, se mai constată nu numai prin toate lucrările anchetei, dar și prin laudele ce înșuși d. Vlădoianu, m'ă adresat, în timpul revisuirii și a scrupuloșei cercetări ce făceam, de față cu onorab. d-ni Nicolae Jianu, Comăniuanu și uă mulțime alți.

Nu este adevărată dăcerea d-lui Vlădoianu din Caracal, cum că ore-care rectifiări ce le ar fi făcutu prefectul, în privința recrutării din plasa Oltețului, ar fi fostu în urma unei înțelegeri ce pôte ar fi avut cu mine; acestu neadeveru, ilu dovedesc însuși d. Vlădoianu prin dăcerea „pôte.” Se vede, că d-lui, a fostu uitalu, că numai cu păreri, cu dacă și cu pôte, nu se serveză un om care scie ași conserva onoarea spre a nu atrage asupra i consecințele lui dacă și a lui pôte.

Nu este adevărată dăcerea d-lui Vlădoianu din Caracal, cum-că, eu, nu ași fi dat es-ministrului, relațiunea cu espunerea descoperirilor în întregul lor; acestu neadeveru ilu dovedesc raportul meu supusu încă de atunci, în care am aratat, totu ce am găsit, totu ce am constatat; este adevăratu însă, că acel raportu nu corespunde la gustul d-lui Vlădoianu, căci, nici unu neadeveru, și nici nimica fără temei, nu conține; este adevăratu că eu nici am acusat nici am descalpat, numai cu păreri, cu dacă și cu pôte.

Nu este adevărată dăcerea d-lui Vlădoianu din Caracal, cum-că nici împregiurările relative la tănărul din stul d-sale, cădându la sorți și luat la ôste, nu le ași fi anunțat ministrului, ca aginte alu se de încredere; acestu neadeveru se dovedesc totu cu relațiunea mea dată încă de atunci, unde, și în privința împregiurării acelu tănăr, am descriș totu ce a trebuit; totu ce am constatat, și unde, după toate cele-lalte, am vorbit chiar și despre epistolele autografe prin care d. Vlădoianu cerese la prefectu, ași face hatrul de a elibera pe acelu tănăr ce nu era nici într'unu casu de scuti.

Nu este adevărată dăcerea d-lui Vlădoianu din Caracal, cum că în districtu, ași fi fericit prea puține sate cu cercetarea mea; acestu neadeveru, se constată prin toate lucrările anchetei care dovedescă, afară de uă mulțime de sate prin care am umblat incongiuto, am fostu și cu cercetarea formală la trei plase în 22 de sate; aice voi nota că nici d. Vlădoianu nici coilalți, care ca și d-lui făceă mai multă larmă că s'ar fi comis abuzuri la recrutare, asupra cererilor ce și în particularu și formalu le am adresat, nu m'ă datu nici măcaru cele mai necesare deslușiri despre abuzuri; de la de acele persoane cari făceă mai multă larmă am în dosierul anchetei, răspunsuri formali, că n'au nici uă știință despre abuzuri; așa daru, vedându că în urma constatărilor ce numai prin energia, scrupulositatea și siliința mea, am putut face, nu mai găsiam și alte bănele de abuzuri; precătu timp, nu avem nici măcaru favoarea acea ce o are copoiul, cându miroșind uă eșure, se ea dupe dânsa; la ce era se mai umblu? Ce era se mai cautu? Până cându era se alergu în zadaru pentru ce era se mai prelungeșu absința mea de la datoriile proprie ale postului meu?

Nu este adevărată dăcerea d-lui Vlădoianu din Caracal, cum că eu, nu ași fi avut destul ambițiune pentru demnitatea misiunii mele, și că nu m'ă aș fi înțelesu bine datoriile; acestu neadeveru, ilu constată actele ce păstrează de la toți fostii Miniștri subu care am servit; ilu constată, încrederea de care me bucuru și astăzi de la domnul Ministru actualu; ilu constată, cred, și opiniunea publică.

Nu este adevărată dăcerea d-lui Vlădoianu din Caracal, cum că la cercetarea ce am făcutu prin sate, ași fi avut un suptu-prefectu înainte mergător; acestu neadeveru, care ținde a pune în bănele luna credință ce eu am avut în operațiunile și urmărirele de cercetare, este prea cufetătoriu. Nimene n'a fostu înainte mergătoriu, pentru că nici sciea nimene, în care parte am se apucă și la care sate am se mergu; am avut, în aceiași trăsura cu mine, un suptu-prefectu, și acesta, nu s'a abătutu, un pasu macar, de la instrucțiunile ce i dădămu, și nici că trebuia socotu, se umblu singuru, cându cercetarea o făcemu formale, când ne aparatu aveam nevoia de un concursu eșecatori, și cându mai ales, eu eram cu totul străin de cunoștința acelor locuri. La cercetarea ce făcusem mai înainte, incognito, prin alte părți ale districtului, n'am avut pe nimene.

Nu este adevărată dăcerea d-lui Vlădoianu din Caracal, cum că, eu, într'unu sensu acoperit, am supusu Ministerului relațiunea anchetei; acestu neadeveru, ilu constată, cum am mai dăsu, raportul meu de atunci în care sunt inserate, pre largă și forte clar, cele ce am descoperit.

Iată ne adevărurile, cu care d. Vlădoianu din Caracal, s'a atinsu de mine prin memoriul său în care a lucratu cinci luni de țile, de la finitul lui Iunie cându eu am terminat ancheta, până la finitul lui Noembriu cându d-lui terminânduși opera, a recursu la publicitate.

Dupe atâtea multe și mari neadeveruri, de care d. Vlădoianu din Caracal, avu greșiala se gustul de a se servi, rămănea ca opiniunea publică se deo epitetulu ce i se cuvina, și dacă numai cu acesta nu se va mulțumi, voi fi silitu alu trage și naintea legii. *Kostin Brăescu.*

Domnule Redactore!

Am fost surprins de unu articolu ce a apărut în stăbilele dv. diaru, de la 14 Noembre suptu-sorșu de I. D. Pereșanu și A. Em. Zamfirescu, asupra administrațiunii d. prefectu maiori N. Borănescu.

Pre câtu ne am mirat de autorii articolului în chestiune a căroră tendință nu se pôte considera de cât culpabilă și vătămătoare unei stări de lucruri; pre atât ne am indignat de dreptul ce și au luat a vorbi contra convicțiunii noastre și în numele orașului nostru a căruia confiențasunt departe de a o dăbândi.

Domniilor fără nici unu mandat cutedă a face uă aluziune și despre orașul nostru Alexandria că ar fi suferit membrii municipali maltratați în paguba onorii și în orgoliul domnului colonel I. G. Gărgău. Desmimimă toate acestea, domnule redactore, căci dacă am fi fostu puși în astufel de suferință, am fi reclamat singuri, fără să dăm dreptu nimuui a veni în numele nostru cu asemenea necotșinșose declarații.

Dacă este unu adevăr, precum am mărturisit des dreptul și domnului ministru de interne la ivirea acelu articolu, că să esprimem și aci, că nu numai n'avem a ne plânge contra administrațiunii d-lui maiori N. Borănescu, daru dorim și urăm naltul guvernului ca să pôte ave mai mulți administratori ca d-sa a căruia inteligință, onore și dignitate încoreneză administrațiunii districtului nostru.

Vă rugăm dar domnule redactoru a consecințele legii presei să bine-voia a da locu în colonele stămilei dv. diaru acestei espuneri spre cunoștința publicului.

Primiți domnule redactore încredințarea osebită a noastre considerațiunii. M. Dimitriu, Tăce Niculau, Ioniță Popovici, P. Macovei, Ioniță Iordănescu, Iordache Annocov, Petre Petrovic, Păndele H. Parascheva, I. Chossin, George Eliad, Stavri Eliad, Ion Pachiu, H. Parascheva H. Tonciu D. I. Pașali, Nedelco Petrovic, Petre Andrei, C. Iordan, Angel A. Repavov, Ioa Mancovic, locuitori din Alexandria județulu Teleorman.

Poloniș ședători în Capitale au onore a ruga pe amicii Poloniei se bine voiască a asista la serviciul funebru pentru poloni, martiri ai naționalității și ai libertății, care se va celebra la biserica catolică (Bărăția), în aniversaria rădicării drapelului independinței, la 1/16 Ianuarie corinte la 11 ore de dimineață.

